

PARAULA I VIDA

Veniu Esperit Sant Defensor!

Santa festa de la Pentecosta!
Avui arriba a plenitud
la Pasqua de Resurrecció
i esdevé granada de fruits.
La celebrem en temps de Sínode:

La celebrem en temps de Sínode:
temps de comunió, participació i missió.
Demanam que l'Esperit Sant condueixi l'Església
per camins de fraternitat i de corresponsabilitat,
i enforteixi la unitat i la comunió
entre tots els membres del Poble sant de Déu,
que som germans pel baptisme que compartim.

Rebem i acollim amb cor dòcil el do de l'Esperit Sant
que farà noves totes les coses:
la nostra pobra vida, les famílies, les comunitats,
la nostra Església i tot el nostre món.
Que desvetlli les vocacions al servei,
que tant necessitem
i ens faci imatges vives de Crist.

Com al Cenacle sobre els Apòstols,
Jesús alena suaument sobre nosaltres,
els seus amics i deixebles,
i posa dins nostre un cor nou i un esperit nou,
capaç d'estimar com Ell ha estimat,
capaç de viure la creu amb esperança,
capaç de cantar la seva lloança amb alegria renovada.
I ens regala la seva Pau. La que el món no pot donar.

Avui és Pentecosta, el dia en què ha actuat el Senyor!
Avui Crist uneix el que era dividit en moltes llengües
i ensenya a parlar l'única llengua divina, la de l'amor,
que és realment universal i que ens uneix en un sol cor.
Avui l'Esperit fa que tot sigui nou!
Ens uneix en Església santa i catòlica,
per enviar-nos a anunciar Crist
i a donar testimoni del seu Regne.

Veniu Esperit d'amor i de pau,
Mestre de pregària i artesà dels carismes.
Vesseeu en nosaltres els set dons sagrats:
saviesa i enteniment, consell i fortalesa,
ciència, pietat i temor de Déu.

Us desitjo a tots una Santa Pentecosta!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Mons. Vives rep la visita del bisbe de Matamoros

El dia 4 de maig, Mons. Eugenio Andrés Lira Rugarcía, Bisbe de Matamoros (Mèxic), acompanyat del seu Vicari general i d'altres preveres i dos laics de la diòcesi, va visitar l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives a la seu del Palau episcopal de La Seu d'Urgell. Estava de tornada del seu viatge a Roma per a realitzar la *Visita Ad limina Apostolorum* al Sant Pare Francesc. Abans de retornar a la seva terra, volgué visitar la Diòcesi d'Urgell que acull el P. Martín Hinojosa, Sacerdot de Matamoros que està estudiant en l'actualitat Teologia bíblica a l'Ateneu Universitari Sant Pacià de Barcelona i que col·labora pastoralment amb la Diòcesi d'Urgell.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Hiperpaternitat i eugenèsia liberal

La hiperpaternitat és un mot que resumeix el comportament de certs pares que es comprometen tan intensament i extensament en l'educació dels seus fills que els controlen i els supervisen fins als més petits detalls de la seva vida privada.

Intervenien en tots els aspectes de la seva vida escolar i social. Són pares tan obsessivament preocupats per l'èxit dels seus fills que els sobreestimulen amb tota mena d'activitats extraescolars. Controlen rigorosament el seu

temps i no els deixen ni un espai lliure per fer la seva pròpia experiència social de la vida.

La hiperpaternitat es pot qualificar com una forma de perversió, que pretén modificar el nostre model educatiu tot augmentant la càrrega d'atenció dels infants i la càrrega de treball dels seus progenitors. Enfront d'aquesta tendència, cal subratllar que l'aprenentatge consisteix, justament, en l'experiència personal de certes contrarietats. El camí és, de fet, més rellevant que l'arriba-

da i la dificultat estimula en l'infant la imaginació, la intel·ligència i la cooperació amb altres per trobar sortides. La hiperpaternitat, lluny d'estimular l'autonomia funcional de l'infant, l'atrofia i avala la pràctica del paternalisme i del proteccionisme.

Quina relació hi ha, però, entre el transhumanisme i la hiperpaternitat? Què tenen a veure les noves tecnologies amb el control i la supervisió educativa?

Les biotecnologies aplicades a la vida humana emergent obren un munt d'in-

terrogants. Mai com en l'actualitat, l'ésser humà havia tingut tantes possibilitats reals de poder modificar, alterar, manipular i transformar la vida humana emergent. Mai com ara el debat tecnològic havia estat tan present en l'esfera escolar. Emergeixen iniciatives de tot ordre que, profundament enllaçades amb la tecnologia més sofisticada, tenen com a objectiu millorar, significativament, el rendiment escolar dels infants.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

¡Ven Espíritu Santo Defensor!

Santa fiesta de Pentecostés!
 Hoy llega a plenitud la Pascua de Resurrección y se convierte en granada de frutos.
 La celebramos en tiempos de Sínodo: tiempo de comunión, participación y misión. Pidamos que el Espíritu Santo conduzca a la Iglesia por caminos de fraternidad y de corresponsabilidad, y fortalezca la unidad y la comunión entre todos los miembros del Pueblo santo de Dios, que somos hermanos por el bautismo que compartimos.

Recibamos y acogamos con corazón dócil el don del Espíritu Santo que hará nuevas todas las cosas: nuestra pobre vida, las familias, las comunidades, nuestra Iglesia y todo nuestro mundo. Que haga surgir las vocaciones al servicio, que tanto necesitamos y nos haga imágenes vivas de Cristo.

Como en el Cenáculo sobre los Apóstoles, Jesús sopla suavemente sobre nosotros, sus amigos y discípulos, y pone en nuestro interior un corazón nuevo y un espíritu nuevo, capaz de amar como Él ha amado, capaz de vivir la cruz con esperanza, capaz de cantar su alabanza con alegría renovada. Y nos regala su Paz. La que el mundo no puede dar.

Hoy es Pentecostés,
 ¡el día en que ha actuado el Señor!
 Hoy Cristo une lo que estaba dividido en muchas lenguas
 y enseña a hablar la única lengua divina, la del amor, que es realmente universal
 y que nos une en un solo corazón.
 ¡Hoy el Espíritu hace que todo sea nuevo!
 Nos une en Iglesia santa y católica,
 para enviarnos a anunciar a Cristo
 y a dar testimonio de su Reino.

Ven Espíritu de amor y de paz,
 Maestro de oración y artesano de carismas.
 Derrama en nosotros los siete dones sagrados: sabiduría y conocimiento, consejo y fortaleza, ciencia, piedad y temor de Dios.

¡Os deseo a todos un Santo Pentecostés!

† **Joan-Enric Vives**
 Arzobispo de Urgell

50è aniversari dels Escoltes, celebrat a Agramunt

Agramunt va acollir la festa del 50è aniversari de la Demarcació Escolta Nord-Occidental, que forma part de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, el dissabte 29 d'abril, amb l'assistència de 1.200 escoltes i caps dels gairebé 18 agrupaments escoltes que configuren la demarcació. També es van fer presents l'Alcaldessa d'Agramunt, l'Ima. Sra. Sílvia Fernández, el Sr. Marc Garcia, membre de l'Equip General de MEiG, els membres del Grup Sirga-Comissariat (i també dels altres equips de treball) de la demarcació i Mn. Jaume Mayoral, Consiliari de la demarcació i Rector d'Agramunt. Va ser un dia ple d'activitats, jocs, cançons, dinàmiques i reflexions, però sobretot un dia per compartir amistat i reivindicacions, tal com es van fer presents en la rua de la tarda pels carrers del poble, uns carrers plens d'infants i caps que volien fer conèixer la feina que es fa des dels agrupaments, però també les

mancances d'ajudes econòmiques, d'espais i més resposta per part de l'Administració; un bon resum d'aquest moment del dia és el text d'una de les pancartes «Molta gent petita en llocs petits, fent coses petites poden canviar el món».

Abans d'acabar la jornada es va explicar, en forma de conte, la història dels 50 anys de la demarcació, des de la seva creació al Castell del Remei l'any 1973 fins a aquest 2023 a Agramunt; i com no podia ser d'una altra manera, es va acabar la festa amb l'*Hora dels adéus*. Els nens i adolescents tornaven cap a casa amb una motxilla ben plena d'experiències i vivències del dia, però també amb un bon cansament de l'aventura que van viure. Una felicitació per a tots els voluntaris i responsables de la celebració que van aconseguir fer viure i vibrar l'esperit escolta, també per l'acollida dels agramuntins i agramuntines, que també van fer seva aquesta festa.

► **L'Aplec de Bastanist acollí fidels d'arreu del Pirineu.** El tradicional Aplec al Santuari de la Mare de Déu de Bastanist es va celebrar enguany amb molta assistència de fidels.

Com és tradició, el primer diumenge de maig es van anar aplegant i preparant cada colla un espai per a l'àpat de germanor, a l'entorn del Santuari de Ntra. Sra. de Bastanist, tot recordant la presència de Maria, sota aquesta advocació. El fidels eren provinents de les comarques de la Cerdanya, del Baridà, de l'Alt Urgell, d'Andorra, de la Catalunya Nord. La cele-

bració de la diada començà amb la benedicció del terme, tot implorant el do de l'aigua. A continuació, l'Eucaristia fou presidida per Mn. Ramon Balagué, acompanyat pel Diaca Mn. Antoni Serra, que té cura pastoral de pobles del Baridà i de l'Alt Urgell.

La missa fou acompanyada pel cor parroquial de Guissona. A continuació se celebrà una ballada de sardanes, i l'àpat de germanor. Els assistents va fer també un agraïment per l'aigua que, a partir de les 16 h, començà a caure en aquest entorn donant un somriure a tots els presents.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La santedat no és un programa d'esforços i de renúncies; és, abans de res, l'experiència de ser estimats per Déu, de rebre gratuïtament el seu amor, la seva misericòrdia» (8 de novembre).

@Pontifex_es: «El bé està amagat, és silenciós, requereix un treball lent i continu. Perquè l'estil de Déu és discret, no s'imposa; és com l'aire que respirem, no el veiem però ens fa viure i el notem només quan ens falta» (15 de novembre).

@Pontifex_es: «No ens cansem de treballar per a afrontar la dramàtica emergència del canvi climàtic. Adoptem decisions concretes i amb visió de futur, pensant en les generacions joves, abans que sigui massa tard» (17 de novembre).

@Pontifex_es: «On trobar la força per a posar-se al servei dels altres amb generositat? En l'oració i en la contemplació silenciosa de Crist. La trobada orant amb Jesús ens omple el cor de la seva pau i del seu amor, que podem donar als altres» (18 de novembre).

Recuperació d'una part del retaule de Santa Eulàlia d'Encamp

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir, el dilluns 8 de maig al temple parroquial juntament amb la Ministra de Cultura i Esports en funcions, M.I. Sra. Sílvia Riva, i el nou Síndic general, M.I. Sr. Carles Enseñat, la presentació dels treballs de recuperació i restauració de tres peces del retaule major de l'Església parroquial de Santa Eulàlia d'Encamp, que van ser restituïdes al seu lloc original.

A l'acte van assistir la Cònsol Major de la Parròquia, Hble. Sra. Laura Mas, així com el Rector de la Parròquia d'Encamp Mn. Antoni Elvira, i molts fidels de la parròquia. També hi van ser presents l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries; l'Adjunt al Representant del Copríncep, Sr. Eduard Ibáñez; la Delegada de Patrimoni del Bisbat d'Urgell, Sra. Clara Arbués; i el Secretari general del Bisbat d'Urgell, Mn. David Codina.

L'Arquebisbe va agrair la tasca del ministeri en la restauració de les peces i, especialment, de l'equip tècnic de conservació i restauració dels béns mobles del Departament de Patrimoni Cultural, presents en l'acte, que va veure treballar el gener de 2022, mentre es feia aquesta restauració, durant la seva visita a les dependències del Ministeri de Cultura. L'Arquebisbe va subratllar també la importància de la bona col·laboració entre l'Església i les autoritats civils per a la preservació del patrimoni, en benefici de tots els ciutadans. Per la seva banda, la Ministra va voler remarcar l'interès del seu equip, de retornar les peces al temple, amb la Directora de Patrimoni Cultural, Sra. Isabel de la Parte, i la Responsable de l'Àrea de Patrimoni Cultural, Sra. Cinta Pujal. Els tècnics restauradors-conservadors, Sra. Mireia

Tarrés i Sr. Lluís Segura, van explicar als assistents els diferents passos i procediments tècnics seguits en la intervenció. Més en concret, l'equip ha dut a terme la recuperació de tres peces que històricament formaven part del retaule major d'època barroca de l'església, obra d'Isidre Clusa (datat el 1701). Es tracta de dues portes i un frontal d'altar que, ara, s'han restituït al seu lloc d'origen, tal com mostraven fotografies antigues existents a l'Arxiu Nacional. Les portes de Sant Pere i Sant Pau, que originàriament adreçaven a la sagristia de l'absis, darrere el retaule, així com el frontal d'altar dedicat a Santa Eulàlia de Mèrida de finals s. XIX, que han estat restaurats al taller de l'Àrea de Patrimoni Cultural. Un cop finalitzada la restauració, s'ha procedit a restituir i integrar les peces al retaule barroc. La intervenció s'ha dut a terme amb l'assessorament del restaurador-conservador Eudald Guillamet.

La intervenció s'ha impulsat després que el Rector de Santa Eulàlia d'Encamp, Mn. Antoni Elvira, demanés canviar la posició del retaule, fent-lo baixar, perquè recuperés la seva funció original, i l'aspecte primigeni. En aquest procés, es van trobar d'altres peces, que s'han recuperat i tornen a estar al culte donant, de nou, un basament al retaule.

Final de catequesi a Sant Ot.

Els infants i catequistes de la Parròquia de Sant Ot, de La Seu d'Urgell, van celebrar el final de la catequesi, en una activitat programada per als infants i els pares, amb dinàmiques diferenciades per als dos grups, als jardins i a l'església del Seminari Diocesà. Els mossens de la parròquia i les 15 catequistes van convidar a nens i pares. 75 nens, que anaven acompanyats dels seus pares, es van reunir el 22 d'abril, a la tarda. Després d'un berenar de germanor, es van dur a terme diverses dinàmiques: així es va fer una dinàmica per als in-

fants, aprofundint temes del curs, i també una per als pares.

En la dinàmica per als infants es van fer quatre grups: els de primer van tenir com a leitmotiv el Pare

Nostre; els de segon, els 10 Mandaments; els de tercer, temes catequètics; i els de quart curs, van aprofundir en el Credo. Al mateix temps, es portava a terme una trobada amb els pares, a l'església del Seminari. El Rector de la parròquia de Sant Ot, Mn. Ignasi Navarri, els va oferir la possibilitat d'escoltar cinc persones que van oferir el seu testimoni: van parlar sobre la importància de la catequesi i de la fe en les seves vides. La trobada va acabar amb una missa conjunta a la Catedral de Santa Maria amb un petit obsequi sorpresa per als assistents.

CÀRITAS D'URGELL

Som Església, som oportunitat, som esperança i som amor

El títol que encapçala aquesta columna amb motiu del Dia de la Caritat, tot celebrant la festa del Corpus Christi, és un aiguabarreig dels lemes de la campanya institucional d'aquest any i del Dia de la Caritat, les recordem perquè ens poden ajudar en aquesta reflexió: «Som el que donem. Som amor» i «Tu tens molt a veure. Som oportunitat. Som esperança». Al costat de les paraules que volen marcar les actituds que hem de tenir com a cristians: donar, amor, veure, oportunitat, esperança, hi tenim els protagonistes que les han de possibilitar i fer-ne branques ben vives de la nostra Càritas Diocesana i de la nostra Església Diocesana, branques que han d'aixoplugar tots aquells que necessiten les actituds abans enumerades, aquests protagonistes som nosaltres, no vosaltres o ells, sinó NOSALTRES.

M'ha agradat aquest «som» ja que ens hi posa a totes i tots en aquest rol de ser per als altres. De fet no podem entendre el significat teològic i litúrgic del Corpus sense un sentit de comunitat, de grup. Nosaltres tenim una tasca en allò que fa referència a l'àmbit caritatiu i social que és construir i possibilitar esperances i oportunitats.

Aquests dies que presentem la Memòria de Càritas d'Urgell del 2022, hi trobem en aquella transversalitat que la lliga de la primera a la darrera pàgina i és que generem i oferim oportunitats, ho podem veure darrera cada xifra, cada estadística, cada projecte. Tanta gent necessita segones, terceres i... oportunitats per refer la seva vida, per sortir de la seva marginació, de la seva pobresa i poder ser també part del «nosaltres» que estima, que creu en l'esperança i aposta per una veritable fraternitat universal.

Som Església per això et necessitem, per ser part d'aquest projecte d'amor i d'esperança, necessitem que ens ajudeu a donar moltes oportunitats, necessitem que la vostra col·laboració i la vostra compassió continuï ben viva en l'Església i a Càritas.

Que Déu us beneeixi i us doni la seva misericòrdia, gràcies per tant.

Mn. Jaume Mayoral
Delegat episcopal de
Càritas d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Tortosa: sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.

30. ■ Dimarts (lit. hores: 4a setm.) [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Feliu de Llobregat: □ beat Pere

Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere; sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, verge, patrona de França.

31. □ Dimecres [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16b) / Sl: Is 12 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.

1. □ Dijous [Gn 22,9-18 (o bé: He 10, 4-10) / Sl 39 / Mt 26,36-42]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

2. ■ Divendres [Sir 44,1.9-13 / Sl 149 / Mc 11,11-26]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs.

3. ■ Dissabte [Sir 51,17-27 / Sl 18 / Mc 11,27-33]. Sant Carles Luanga i

companys, màrtirs a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i màrtir a Còrdova.

4. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat, (lit. hores: de la Solemnitat) [Ex 34,4b-6.8-9 / Sl: Dn 52a-56 / 2C 13, 11-13 / Jo 3,16-18]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

Diumenge de Pentecosta (A)

COMENTARI

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant

Avui celebrem la gran diada de la Pentecosta, la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols i també damunt de tots nosaltres. L'Esperit Sant és, podem dir, l'ànima de l'Església. Per això són tan diversos els seus fruits. La primera lectura ens ha narrat, de forma visible, la irrupció d'aquest Esperit en els apòstols, com una *ventada violenta* i com *unes llengües de foc*. Ja podem veure aquí la força de l'Esperit que empeny els deixebles a predicar l'evangeli de Jesús. I la mateixa escena ens parla d'un fruit molt concret: *Tots nosaltres* (de diferents nacions i llengües) *els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües*. El missatge de Crist es fa comprensible a tots malgrat ser de races, llengües o cultures diferents. Al contrari del que va passar a Babel: allà parlant una mateixa llengua, no s'entien; aquí en la diversitat, tots es troben units en el missatge de Crist. L'evangeli subratlla un altre aspecte molt important. Diu Jesús: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó*. Cap home no pot perdonar els pecats; només els perdona Déu i aquells que han rebut de forma especial aquest do de l'Esperit de Déu. Jesús ha començat comunicant la pau; l'Esperit allibera de la por: *els apòstols eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus*. Per això Jesús per dues vegades diu: *Pau a vosaltres*. I ara és també l'hora de la missió: *Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres*. I per això els hi dona l'Esperit. Sant Pau recorda que només podem proclamar la nostra fe si som moguts per l'Esperit: *Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit*. I subratlla també la unitat de tots els creients: *Tots nosaltres jueus o grecs, esclaus o lliures hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos*. No hi ha cap diferència entre cristians i tots formem un sol cos. Són aquests els fruits de l'Esperit en la nostra vida: comunió, pau, missió?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaba fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».